

поворъд оплакването на мнозина търговци, че нѣкой отъ тукашнитѣ паходни агенции искатъ допълнително навло за стокитѣ имъ, които сѫ пристигнали съ зажиганитѣ, поради затварянето на Дарданелитѣ, паходи, за да обежди въпроса: до колко сѫ основателни тия претенции на паходнитѣ агенции.

На събранието присъстваха шефовете на слѣдните търговски фирми отъ Бургасъ: Р. В. Мирковичъ & С-ие; А. Илиевъ & С-ие; И. Я. Презенте; Синове Хр. Дионисиадисъ; Георги Русковъ; П. Г. Петровичъ; Из. Ц. Кулевт; Братя Шавкулови; Бр. Бакърджиеви & Мзневт; Българска Търговска Банка; Т. Н. Миликиевт; Бр. Водеви; Бр. Кремакови & Куртевт; Синове Иомтовъ Семахъ; И. Таджеръ; Братя Бенбасать; Пресиядо Бенадо и Братя; Банка България и много други.

Прѣдседателя на Камарата, г. Ст. Родевъ, слѣдъ като откри събранието и обясни цѣльта му покани присъствующите да се изкажатъ по въпроса. Възѣха думата г. г. Д-ръ Ан. Хр. Дионисиадисъ, К. Берлиновъ и др. Първия, въ качеството си на експортъръ на зърнени храни, заяви, че въпроса, който е постаненъ на дневенъ редъ, е двустраниенъ. Той интересува отъ една страна експортърите българските продукти и отъ друга страна – вносителите на чуждестранни артикули. Положението на едините и другите не може да бѫде еднакво. Ако въпроса за плащане на добавочно навло е въпросъ на тълкуване отъ единъ арбитраженъ сѫдъ, то това тълкуване не може да бѫде такова, щото нашите експортъри и нашите импортъри да плащатъ на морските компании форсъ мажорни загуби. Нашите експортъри се намиратъ при стъвършено особени условия. Тѣ сѫ изпратили стоки по силата на едни контракти и сега, ако паходните компании искатъ добавъчно навло, което могатъ винаги да събератъ, тѣй като разполагатъ съ стокитѣ, това събиране на добавъчно навло може да бѫде решено само отъ единъ арбитраженъ сѫдъ, на чието рѣшение ще се подчинятъ експортърите и паходните компании.

Положението на нашите получители на стоки отъ странство е съвършенно ясно. Тѣ се намиратъ, както се казва, въ *beatis possidentis* Тѣ иматъ право и възможностъ не само да откажатъ изплащането на претендирането отъ паходните компании добавъчно навло, но и да не приематъ самите отправени до тѣхъ стоки. Его защо събранието би трѣбвало да вземе рѣшението въ слѣдната смисъл: Всички търговци, получатели на чужди стоки, да откажатъ изплащането на каквато и да било добавъчно навло, като прѣдизвѣстятъ тѣхните кореспонденти-изпращащи, че при настояване на паходните компании да се плати исканото добавъчно навло, ще изоставятъ изплатените имъ стоки. Сѫщеврѣменно добре ще е търговско-